

การศึกษาปัญหาเรื่องการบูลลี่ในประเทศเกาหลีใต้ในซีรีส์ เรื่อง “Revenge of Others”

ศิริวิจิตร ปานตระกูล*

กมลชนก ดีเจริญ**

ภณวิดา ชีวะผาติ***

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งเน้นศึกษาปัญหาเรื่องการบูลลี่ในซีรีส์เรื่อง Revenge of Others โดยนำแนวคิดเรื่องทวิลักษณ์มาวิเคราะห์ตัวละครซึ่งแบ่งออกเป็นสองกลุ่มได้แก่ 1) กลุ่มผู้กระทำ 2) เหยื่อ โดยพบว่าปัญหาสำคัญในโรงเรียนคือปัญหาการใช้ความรุนแรงกับกลุ่มนักเรียนเพศทางเลือกและการใช้ความรุนแรงระหว่างนักเรียนเนื่องจากความแตกต่างด้านสถานะทางสังคม อย่างไรก็ตามปัญหาการกระทำความรุนแรงกับนักเรียนกลุ่มเพศทางเลือกถือเป็นสิ่งที่ซับซ้อนที่สุด เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับกับคนกลุ่มนี้ทำให้การนำเสนอเรื่องราวของตัวละครกลุ่มนี้จึงมีลักษณะที่ซับซ้อนและซ่อนเงื่อน ซีรีส์ชุดนี้ยังนำเสนอต้นตอของประเด็นปัญหาซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันในสังคมหรือสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงในโรงเรียน สาเหตุของปัญหามีที่มาจากครอบครัว สังคม องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และการเมือง แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งคือเรื่องกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายของประเทศ

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ติดต่อ email: sirivijit@eau.ac.th

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ติดต่อ email: kamonchanok@eau.ac.th

*** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ติดต่อ email: Panwita@eau.ac.th

ไม่มีบทลงโทษจริงจังกับเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 14 ปี ทำให้การกระทำความรุนแรงเกิดขึ้นแบบซ้ำซากและส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียน และปัญหาดังกล่าวจึงกลายเป็นภัยเงียบของสังคม

คำสำคัญ: การบูลลี่ในโรงเรียน; เกาหลีสไต้; เยาวชน

A Study of Bullying Problems in South Korea through the Series “Revenge of Others”

Sirivijit Pantrakul^{*}

Kamonchanok Deechaoen^{**}

Panwita Cheewapati^{***}

Abstract

This article focuses on studying the issue of bullying in the series “Revenge of Others” by applying the concept of binary opposition to analyze characters, which are divided into two groups: 1) perpetrators and 2) victims. The study finds that the key problems in schools are violence against LGBTQ+ students and violence between students due to differences in social status. However, the problem of violence against LGBTQ+ students is considered the most complex. Because society does not accept this group, the presentation of these characters' stories is complex and layered. This series also presents the root causes of issues that are debated in society or various media regarding violence in schools. The causes of the problem stem from family, society, various organizations in both public and private sectors, and politics. But one of the most important factors is the legal issue.

^{*} Assistant Professor, Business Chinese Department, Faculty of Liberal Arts, Eastern Asia University. email: sirivijit@eau.ac.th

^{**} Lecturer, Business Chinese Department, Faculty of Liberal Arts, Eastern Asia University. email: kamonchanok@eau.ac.th

^{***} Lecturer, Business Chinese Department, Faculty of Liberal Arts, Eastern Asia University. email: Panwita@eau.ac.th

Because the country's laws do not have serious penalties for youth under 14 years of age, violent acts occur repeatedly and affect the safety of students' lives, and this problem has become a silent threat to society.

Keywords: bullying in school, South Korea, youth

1. บทนำ

ซีรีส์เรื่อง *Revenge of Others* เป็นซีรีส์ที่แพร่สัญญาณทางช่องดิสนีย์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2565 กำกับโดยคิมยูจิน เป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับการล้างแค้นของหนุ่มสาวในโรงเรียนมัธยมปลายยงตัน โดยผู้กำกับคิมยูจิน ได้กล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ในเว็บไซต์ *The Standard* เกี่ยวกับตัวละครและเรื่องราวการล้างแค้นว่า “ถ้าใครได้ชมซีรีส์ *Revenge of Others* แล้วจะรู้สึกเหมือนว่า พวกเขาเข้าไปรวมอยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรง ถึงแม้ว่าในชีวิตเราจะไม่อาจแก้แค้นพวกคนเลวได้อย่างในซีรีส์ แต่ประเด็นการล้างแค้นอาจเป็นสิ่งที่สังคมตั้งคำถามกลับมาเช่นกัน แต่ผมคิดว่าซีรีส์เองก็ได้สะท้อนประเด็นนี้ ตลอดจนสร้างการรับรู้ในสังคมและมีการพูดถึงความรุนแรงในโรงเรียนที่ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของนักเรียนไฮสคูล” (เจมสิริ เหลืองศุภภรณ์, 2022)

คำกล่าวของผู้กำกับคิมยูจิน สะท้อนให้เห็นว่าประเด็นการบูลลี่เป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ดังปรากฏจากสื่อต่าง ๆ มากมายและส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้างของสังคม ปัญหาดังกล่าวถูกสะท้อนผ่านภาพยนตร์และซีรีส์หลายเรื่อง *Revenge of Others* เป็นซีรีส์เรื่องหนึ่งที่ได้นำเสนอว่าตัวละครทั้งหมดได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว ซึ่งเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถถูกแก้ไขได้ในระบบ และสอดคล้องกับสื่อต่าง ๆ ของประเทศเกาหลีที่ตีแผ่ว่าปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้และส่งผลกระทบต่ออนาคตของประเทศอย่างใหญ่หลวง

ราซิด (Rashid, 2023) ได้นำเสนอเรื่องการบูลลี่ในบทความเรื่อง “We torment others’: the dark side of South Korean school life” เขาได้นำเสนอว่าสาเหตุหลักของการบูลลี่ในโรงเรียนของประเทศเกาหลีได้เกิดจาก แรงกดดันด้านการศึกษอย่างเข้มข้น และยาวนานกับนักเรียนเพื่อจะได้เข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำ ทำให้บรรยากาศเต็มไปด้วยการแข่งขัน การแบ่งชนชั้น และการอยู่ตัวคนเดียว ประกอบกับเด็ก ๆ ต้องมุ่งมั่นกับการเรียนทำให้ไม่มีกิจกรรมสันทนาการมากนัก จึงต้องการปล่อยพลังออกมา เด็กบางคนคิดว่าการบูลลี่ผู้อื่นทำให้ตนเองได้รับการปลดปล่อย รู้สึกสนุกและหายเครียด จึงเลือกทำสิ่งนั้น แต่กลับส่งผลให้นักเรียนที่ถูกบูลลี่จำนวนมากกว่าครั้งตัดสินใจปลิดชีวิตตัวเอง และนับวันรูปแบบการบูลลี่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลซึ่งนำโดย

ประธานาธิบดียุน ซอกยอล กลับไม่มีมาตรการขั้นเด็ดขาดเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว มีเพียงการให้คำสัญญาว่าปัญหาความรุนแรงจะลดลง โดยจะพิจารณาจากสถิติของการใช้ความรุนแรงในระดับมหาวิทยาลัย

ซีรีส์เรื่องนี้สะท้อนเหตุการณ์จริงในสังคมประการหนึ่งคือเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงในโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขได้เนื่องจากนักเรียนที่เป็นฝ่ายกระทำ ความรุนแรงมักมาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางสังคมสูง ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายกับเด็กกลุ่มนี้ได้ ดังปรากฏในกรณีเรื่องคดีการบูลลี่ของลูกชายของ ซอนซิน (Chung, Sun-Sin) นักกฎหมายชื่อดัง ในคดีนี้ลูกชายของเขาถูกกล่าวหาว่าทำร้ายเพื่อนในโรงเรียนและมีคำสั่งให้ย้ายโรงเรียน แต่มีการรายงานข่าวของ ซอนซิน ได้พยายามใช้ตำแหน่งของตนเองในฐานะอัยการอาวุโสเปลี่ยนกฎของโรงเรียนเพื่อช่วยลูกของเขาไม่ให้ถูกไล่ออกจากโรงเรียน คดีนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยสังคมเกาหลีใต้เป็นอย่างมาก และสังคมกดดันให้อัยการผู้นี้กล่าวขอโทษและลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสอบสวนกลางทำหน้าที่บังคับบัญชาหน่วยสอบสวน (Yonhap, 2023)

โค (Ko, 2023) นำเสนอบทความเรื่อง “Why is school bullying worsening in Korea despite prevention steps?” จากหนังสือพิมพ์ The Korea Times เขาพบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ปัญหาการใช้ความรุนแรงในโรงเรียนที่สำคัญคือ ทัศนคติการต่อต้านความรุนแรงในโรงเรียนและองค์กรที่เกี่ยวข้องไม่จริงจังกับการแก้ไขปัญหา โดยพยายามยื้อคดีต่าง ๆ ไว้เพื่อไม่ให้ถูกบันทึกสถิติซึ่งจะส่งผลต่อการเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนในโรงเรียนนั้น ทำให้คดีต่าง ๆ ไม่ได้รับการแก้ไข นักเรียนที่เป็นเหยื่อจึงไม่เชื่อมั่นในองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนภาพผู้กระทำซึ่งมีพฤติกรรมรุนแรงต่อเหยื่อโดยไม่มีทางสู้ พวกเขาสร้างเครือข่ายเพื่อการล้างแค้นเนื่องจากไม่อาจพึ่งพาวงศ์กรที่รับผิดชอบได้ เพราะต่างเพิกเฉยและละเลยต่อหน้าที่เพื่อความปลอดภัยและเพื่อผลประโยชน์ที่ได้รับ

2. แนวคิดทวิลักษณ์ : ตัวละครในฐานะ “ผู้กระทำ” และ “เหยื่อ”

คำว่า “Binary Opposition” หรือ ทวิลักษณ์ เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความตรงข้าม แนวคิดดังกล่าวมีจุดเริ่มต้นจากแฟร์ดีนันด์ เดอ โซสซูร์ (Ferdinand de Saussure) นักภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้างชาวสวิส ซึ่งศึกษาแนวคิดพื้นฐานทางภาษา โดยให้ความสนใจกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบย่อยในประโยค โดยเชื่อว่าไม่มีอะไรมีความหมายในตัวเอง แต่สิ่งหนึ่งสิ่งจะมีความหมายเมื่อนำไปสัมพันธ์กับสิ่งหนึ่ง หากนำคำว่า “ดี” มาเข้าคู่กับคำว่า “เลว” ก็จะทำให้เห็นว่าความหมายของคำว่า “ดี” ได้ชัดเจนที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า หากพิจารณาความหมายของคำตามแนวคิดนี้ คำต่าง ๆ จะไม่ได้มีความหมายในตัวเอง แต่จะเข้าใจคำ ๆ หนึ่งได้ต้องพิจารณากับคำตรงข้าม จึงเป็นลักษณะหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งทำหน้าที่จัดวางโครงสร้างการรับรู้ของเราให้เข้าสู่ระเบียบกฎเกณฑ์และความหมายของสังคม (O’Sullivan, 1994, p. 30) และมักพบว่า คำคู่ตรงข้ามจะมีนัยยะของการให้ความหมายสิ่งหนึ่งอยู่เหนือกับสิ่งหนึ่ง เช่น พระเอก กับผู้ร้าย หรือ ความดี กับความชั่ว ทำให้ระบบดังกล่าวถูกวิจารณ์เป็นอย่างมาก เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวสร้างการแบ่งแยกขึ้นมา เป็นสิ่งที่ไม่มีความยืดหยุ่นและขาดการประนีประนอม

ตัวละครในซีรีส์เรื่องนี้สามารถแบ่งได้ออกเป็นสองกลุ่มได้แก่กลุ่มผู้กระทำและกลุ่มที่เป็นเหยื่อ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ
1. ซาจูยกยอก เป็นลูกชายเศรษฐีและนักเลงอันธพาล มีพฤติกรรมที่ทำผิดซ้ำ ๆ แต่ไม่ได้รับโทษ	1. อีกซานมี น้องสาวคู่แฝดของพักวอน ซ็อกผู้เสียชีวิต เธอเติบโตมาในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เธอเป็นนักกีฬายิงปืนของโรงเรียนที่มีฝีมือดีมากแต่ย้ายมาที่โรงเรียนยงตันเพื่อตามหาฆาตกรที่ฆ่าพักวอนซ็อก พี่ชายฝาแฝดเพราะเธอไม่เชื่อว่าพี่ชายจะฆ่าตัวตาย
2. กีโอซอง เป็นลูกชายนายตำรวจใหญ่และเป็นผู้ว่าหมากในเหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ ในโรงเรียน รวมถึงเหตุการณ์	2. จีซูฮอนนักเรียนชายชั้นปี 3 เป็นน้องชายของพี่ชายที่ถูกบูลลี่จนทำให้ฆ่าตัวตาย เขามีความทุกข์จากโรคเนื้องอกในสมองและ

ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ
การฆาตกรรมด้วย โดยใช้เพื่อนและคนใกล้ตัวเป็นคนดำเนินการ เพราะเขาकुมความลับของทุกคนไว้ ทำให้ทุกคนยอมทำตามคำสั่ง นอกจากนี้เขามีพฤติกรรมแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมโดยผ่านพ่อซึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหน่วยสืบสวนสอบสวนคดีต่าง ๆ	ยังต้องการเงินเพื่อนำไปรักษาตัวแม่ ทำให้เขาต้องไปรับจ้างแก้แค้นแทนเด็กที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการถูกบูลลี่ในโรงเรียน ส่งผลให้เขาถูกจับตาและถูกรุมทำร้ายโดยกลุ่มนักเลงอันธพาลที่ไม่ชอบเขา จีซูฮอนได้รับการขนานนามว่าเป็น “ฮีโร่” ของโรงเรียน เพราะเขาสามารถล้างแค้นนักเรียนที่ชอบรังแกผู้อื่น และก่อคดีอุกฉกรรจ์แต่ไม่เคยได้รับโทษ
3. กุกจีฮยอน เป็นหญิงสาวสวย ฐานะดี เป็นเด็กเอาแต่ใจตนเองทำให้ต้องทำร้ายผู้อื่น เพราะความหึงหวง เธออาศัยในบ้านเดียวกับกีโอซองเพราะแม่ของเธอแต่งงานกับพ่อของกีโอซอง	3. ควอนแซจินนักเรียนกลุ่มเพศทางเลือก เป็นคู่รักของพัทวอนซ็อกที่เสียชีวิต
4. ซ็อกแจจุน คือ น้องชายฝาแฝดของซ็อกแจบอม ที่เสียชีวิตแต่วิญญาณยังแฝงตัวอยู่ในร่างพี่ชาย เป็นลูกชายของนักธุรกิจใหญ่ และคอยสั่งการให้พี่ชายทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่จิตของตนเองต้องการ	4. ซ็อกแจบอมคือพี่ชายของฝาแฝดของซ็อกแจจุนมาจากครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เป็นนักเรียนกลุ่มเพศทางเลือกและถูกควบคุมพฤติกรรมโดยกีโอซอง
	5. แทโซฮอนคือนักเรียนหญิงซึ่งถูกบูลลี่เรื่องรูปลักษณ์และเป็นผู้วางแผนให้กับเหยื่อคนอื่น ๆ ในการแก้แค้น มีฐานะยากจน
	6. มินซอนฮา นักเรียนหญิงที่ถูกคุกคามทางเพศและถูกทำร้ายร่างกายในโรงเรียน เธอเป็นลูกสาวพนักงานเก็บขยะ

ในซีรีส์สะท้อนปัญหาหลักสองปัญหาในโรงเรียนได้แก่ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับเพศทางเลือกและปัญหาการใช้ความรุนแรงระหว่างนักเรียนเนื่องจากความแตกต่างด้านสถานะทางสังคม โดยพบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีสถานะทางสังคมต่ำกว่ามักเป็นเหยื่อ

และกลุ่มนักเรียนที่มีสถานะทางสังคมสูงกว่าคือผู้กระทำเนื่องจากคนกลุ่มนี้มีความเชื่อมโยงกับเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนกลุ่มเพศทางเลือกเป็นกลุ่มที่กลายเป็นเหยื่อ แม้จะมีสถานะทางสังคมที่ดีก็ตามเนื่องจากนักเรียนที่มีลักษณะดังกล่าวถือเป็นกลุ่มที่มีคุณลักษณะไม่พึงประสงค์ของสังคม จึงจำเป็นต้องปิดบังซ่อนเร้น เพราะกลัวว่าสังคมจะรับรู้ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ตกอยู่ใต้อำนาจของคนอื่น แม้จะมีฐานะร่ำรวยหรือมีความสามารถโดดเด่นก็ตาม

3. ผู้กระทำ : วงจรการใช้ความรุนแรงภายในโรงเรียน

ในซีรีส์เรื่องนี้ปรากฏวงจรการใช้ความรุนแรงในโรงเรียน มีตัวละครซึ่งอยู่ในฐานะ “ผู้กระทำ” คือกิโอซองและซาจุงยกยอก ส่วนพักวอนช็อก และช็อกแจบอมอยู่ในฐานะของ “ผู้กระทำ” และอาจกล่าวได้ว่าเป็น “เหยื่อ” ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากตัวละครทั้งสองนี้ถูกควบคุมโดยกิโอซองและซาจุงยกยอกอีกที

การที่ตัวละครกิโอซองและซาจุงยกยอกมีอำนาจบังคับพักวอนช็อกและช็อกแจบอมได้เพราะเขาคุมความลับของคนทั้งสองไว้ทำให้สามารถบังคับข่มขู่ให้ตัวละครทั้งสองต้องปฏิบัติตามคำสั่งและต้องไปทำร้ายเหยื่อที่ไม่มีทางสู้คนอื่น ๆ อาทิอิมซอนมีนักเรียนหญิงที่ตั้งครรภ์โดยซาจุงยกยอก แต่พักวอนช็อกคือคนที่ต้องไปข่มขู่นักเรียนหญิงให้ออกไปจากโรงเรียนทั้งที่ตนไม่ได้ทำ แต่ถูกเพื่อนสั่งให้ทำแทนตน

กิโอซองคือตัวละครที่อยู่ในตำแหน่งสูงสุดของผู้ใช้อำนาจในวงจรความรุนแรงเพราะเขาเป็นลูกชายของนายตำรวจใหญ่ และเป็นผู้รู้ความลับของเพื่อนนักเรียนคนอื่นทำให้ใช้เครื่องมือที่มีมาควบคุมเกมส์ เขาสามารถควบคุมพฤติกรรมซาจุงยกยอกได้เนื่องจากตัวละครนี้มีคติติดตัวทำให้เขาต้องเกรงใจเพราะพ่อกิโอซองเป็นตำรวจใหญ่ในกรณีของตัวละครช็อกแจบอม ซึ่งมีวิญญาณของน้องชายช็อกแจจุนอยู่ในร่าง เป็นเหตุให้กิโอซองซึ่งรู้ความลับนี้สามารถควบคุมจิตใจของช็อกแจบอมได้เพราะวิญญาณของน้องชายปรารถนาสิ่งเดียวกับกิโอซอง นอกจากนี้ช็อกแจบอมเคยมีความสัมพันธ์ลับกับพักวอนช็อกเพื่อนชายในกลุ่ม และส่วนพักวอนช็อกมีลักษณะของชายรักชายซึ่งเป็นสิ่งถูกซ่อนเร้นภายใต้ลักษณะภายนอกที่แข็งแกร่ง เขาเป็นนักเรียนที่เก่งที่สุดเรื่องการ

ต่อสู้และเป็นนักกีฬาขึงป็นของโรงเรียน ด้วยภาพลักษณ์ของเขาขัดแย้งกับคุณลักษณะที่แท้จริงของตนเอง ทำให้พวกอนช็อกกลัวเรื่องรสนิยมชายรักชายจะถูกเปิดเผยเป็นอย่าง มากจึงยอมอยู่ภายใต้คำสั่งของเพื่อน

ก็โอซองรวมทั้งกุกจีฮอนซึ่งเป็นลูกติดของแม่เลี้ยง คือบุคคลที่มีส่วนสำคัญ ที่ทำให้ความไม่เป็นธรรมเกิดในกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากเขาเป็นผู้ให้ข้อมูลกับพ่อ ซึ่งเป็นหัวหน้าตำรวจสืบสวนในพื้นที่ของโรงเรียน และเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน ตามความต้องการของตนเอง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความผิดเพี้ยนไป เห็นได้ว่า ในหลายกรณี อาทิ กรณีที่สองคนร่วมกันทำร้ายอีกชานมี แต่ตำรวจกลับเร่งรัดตรวจสอบ ที่หอพักของเธอ ว่าเจ้าของหอพักปล่อยให้เธอซึ่งเป็นเยาวชนและมีอายุไม่ถึงเกณฑ์ มาเข้าพัก เหตุการณ์นี้ทำให้อีกชานมีไม่มีที่พึ่งต้องไปอาศัยกับจีฮุนฮอน หรือในกรณีของ มินซอนฮานักเรียนหญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและทำร้ายร่างกายบ่อยครั้งจนต้องเข้า โรงพยาบาล ตำรวจกลับไม่ดำเนินการ ตรงกันข้ามกับกรณีอื่น ๆ อาทิ กรณีของซาจุกยองก นักเลงอันธพาลลูกชายเศรษฐี ซึ่งถูกคนลอบเข้าไปทำร้ายในห้องตัดต่อภาพ ตำรวจกลับ เร่งรัดไปยังที่เกิดเหตุ ไม่ปล่อยคดีให้ล่าช้าเหมือนคดีอื่น ๆ ของนักเรียนซึ่งมาจาก ครอบครัวยากจนและเป็นเหยื่อ ความแตกต่างในการปฏิบัติเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความ ไม่เป็นธรรมในระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักเรียนที่มาจากครอบครัวยากจนหรือผู้ที่ตก เป็นเหยื่อ ในขณะที่ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้มีอำนาจกลับได้รับการปฏิบัติที่แตกต่าง ออกไป

กล่าวโดยสรุปคือความสัมพันธ์ของบุคคลในวงจรนี้ เป็นความสัมพันธ์อันเกิด การบังคับข่มขู่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ไม่สมดุลและเป็นอันตราย โดยมีการใช้อำนาจ ในทางที่ผิด เนื่องจากฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่าใช้อำนาจนั้นในการบังคับให้อีกฝ่ายกระทำ ตามความต้องการของตน มีการการข่มขู่ ซึ่งอาจเป็นการข่มขู่ทางร่างกาย วาจา หรือ ทางจิตใจ และมีการควบคุมโดยผู้กระทำการบังคับข่มขู่ ตลอดจนพยายามควบคุม พฤติกรรม การตัดสินใจ และบางครั้งควบคุมแม้แต่ความคิดของผู้ถูกกระทำ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวนำไปสู่ความกลัว ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวตรงข้าม กับสัมพันธ์ภาพระหว่างกลุ่มเหยื่อซึ่งมีลักษณะเกื้อกูลและเป็นมิตร เป็นสายสัมพันธ์ อันแน่นแฟ้น จนทำให้พวกเขามีพลังและสามารถต่อสู้กับอำนาจที่อยู่ยุติธรรมได้

4. เหยื่อ : เครือข่ายความช่วยเหลือในภาวะการถูกคุกคาม

ในซีรีส์เรื่องนี้ ตัวละครเหยื่อถูกคุกคามจากปัจจัยที่แตกต่างกัน โดยตัวละครแต่ละตัวจะมีจุดอ่อนทำให้ผู้กระทำใช้เป็นสาเหตุที่เขากระทำกับเหยื่อ ซึ่งตัวละครที่ถูกกระทำรุนแรงคือ นักเรียนหญิง และกลุ่ม LGBTQ+ โดยตัวละครส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเหยื่อเป็นตัวละครที่มีสถานะทางสังคมต่ำกว่าเพื่อนในโรงเรียน

เครือข่ายของกลุ่มตัวละครที่เป็นเหยื่อ มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องการแบ่งปันข้อมูล การปกปิดความลับ การให้กำลังใจซึ่งกัน ความสัมพันธ์ของตัวละครกลุ่มนี้มีมิติที่หลากหลาย เนื่องจากตัวละครในกลุ่มนี้มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวและการเอาตัวรอดของผู้ที่อยู่ในสถานะเปราะบาง

4.1 แทโฮซอน: ผู้ริเริ่มเครือข่ายความช่วยเหลือ “เหยื่อ”

อาจกล่าวได้ว่าตัวละครแทโฮซอนคือผู้ริเริ่มเครือข่ายความช่วยเหลือเหยื่อในโรงเรียน โดยจุดเริ่มต้นของเครือข่ายนี้เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เธอถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงจากกลุ่มเพื่อน เพราะเธอมีบุคลิกภาพไม่เหมือนนักเรียนหญิงคนอื่น ๆ มีสีผมไม่เหมือนใคร วิธีการของกลุ่มเพื่อนที่รุมทำร้ายเธอละเมิดความเป็นมนุษย์ของเธอ ทำให้เธอรู้สึกคับแค้นใจ แต่นักเรียนกลุ่มนี้ต้องมาขอโทษเธอในภายหลังเพราะกลัวจีซูซอนซึ่งตามไปล้างแค้นให้เธอโดยที่เธอไม่ได้ขอร้อง และบังคับให้นักเรียนกลุ่มนี้มาขอโทษเธอ หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวเธอก็สามารถอยู่ในโรงเรียนได้โดยไม่ถูกทำร้ายแต่เธอมักเดินคนเดียวไม่มีเพื่อนทำให้เธอสามารถไปพบกับบุคคลต่าง ๆ โดยไม่มีใครทันสังเกต เธอจึงตั้งใจจะล้างแค้นแทนเหยื่อคนอื่น ๆ ในโรงเรียน ปณิธานเรื่อง "ล้างแค้นแทนเหยื่อคนอื่น" ของเธอแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและปณิธานที่จะไม่ยอมให้ผู้อื่นต้องเผชิญกับสิ่งที่เธอเคยประสบ เธอเปลี่ยนประสบการณ์เลวร้ายของตนเองให้กลายเป็นแรงผลักดันในการช่วยเหลือผู้อื่น

เป้าหมายของการล้างแค้นสำหรับแพโซซอนและจีซูซอนคือการให้ผู้กระทำหุุดการคุกคามเหยื่อที่มีอย่างต่อเนื่องและทำลายกฎหมายซึ่งทำให้เหยื่อไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข แพโซซอนเริ่มติดต่อกับเหยื่อและครอบครัวโดยเริ่มจากตัวละครมินซอนฮา ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพเงียบขรึม ไม่สู้คน เธอถูกละเมิดทางเพศอีกทั้งยังถูกระทำในห้องน้ำของโรงเรียนจนตกเลือด และถูกระทำซ้ำมาระยะเวลาหนึ่งจนทำให้เธอต้องเข้าโรงพยาบาลและมีอาการจิตวิตกอย่างชัดเจน เหตุการณ์นี้ถือเป็นคดีอุกฉกรรจ์ แต่กลับไม่มีการเคลื่อนไหวใด ๆ จากทางโรงเรียนและเจ้าหน้าที่ตำรวจมีเพียงแพโซซอนที่เดินทางไปเยี่ยมที่โรงพยาบาล และรู้สึกคับแค้นในเมื่อเธอรู้ว่าพ่อของมินซอนฮาเสียใจและคับแค้นมากเพียงใดที่ไม่ได้รับความยุติธรรมกับเหตุการณ์ที่ร้ายแรงขนาดนี้เธอจึงตัดสินใจร่วมกับครอบครัวที่จะล้างแค้น

ซีรีส์ชุดนี้ได้เผยให้เห็นให้เห็นโครงสร้างอำนาจที่ซับซ้อน เนื่องจากการช่วยเหลือเหยื่อในหลายครอบครัวทำให้สิ่งที่ถูกซ่อนเร้นปิดบังเกี่ยวกับคติความต่าง ๆ เริ่มถูกเปิดเผยออกมาและทำให้ทราบตัวคนร้าย ผลปรากฏว่า ในทุก ๆ คดีจะพบการแทรกแซงของเจ้าหน้าที่ตำรวจและมีตัวละครที่โอของลูกนายตำรวจใหญ่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องดังในกรณีของจีอินจินลูกสาวของแพทย์หญิงท่านหนึ่งถูกแทงโดยเพื่อนชายต่อหน้าแม่เพียงเพราะจีอินอินไม่ยอมรับรักตนเท่านั้น คดีของเด็กชายที่แทงหญิงสาวจนตายไม่มีความคืบหน้าเพราะคดีถูกแทรกแซงโดยตำรวจ และเมื่อคนร้ายถูกจับเข้าคุกแต่ก็ถูกปล่อยมาอย่างรวดเร็วเพราะเป็นเยาวชน เมื่อพ้นโทษออกมาก็มาข่มขู่แพทย์หญิงซึ่งเป็นแม่แม่แพทย์หญิงท่านนี้จะมีสถานภาพสูงในสังคม แต่ก็ไม่สามารถสู้กับอำนาจของตำรวจซึ่งอยู่เบื้องหลังคดีได้ ทำให้จีซูซอนมีส่วนเข้าไปช่วยเหลือเหยื่อด้วยการขู่เด็กชายคนนั้นว่าอย่ากระทำเช่นนี้อีกและห้ามข่มขู่แม่ของเหยื่อ โดยมีได้หวังเอาชีวิต แต่ก็โอของฉวยโอกาสทำให้เด็กชายคนนั้นเสียชีวิตเพื่อโยนความผิดให้จีซูซอนและต้องติดคุก คดีนี้คือจุดเริ่มต้นไปสู่การคลี่คลายของปมคดีอื่น ๆ เนื่องจากก็โอของทั้งหลักฐานไว้ในที่เกิดเหตุ และตำรวจสืบสวนหญิงมีความพยายามทำความจริงให้ปรากฏ

ความร่วมมือระหว่างอิกซานมีและแพโซซอนทำให้เกิดความเข้มแข็งในการเครือข่ายของเหยื่อมากขึ้น เนื่องจากอิกซานมีทักษะการยิงปืนที่ยอดเยี่ยม มีความใจกล้าและจิตใจแข็งแกร่ง แม้ว่าเธอจะถูกละเมิดสิทธิความเป็นมนุษย์และถูกเกลียดชังโดยเพื่อน

ในโรงเรียนโดยเฉพาะถูกจี้ขอร้องที่เปรียบเทียบเธอว่าเป็น “หมากรัฟที่ติดที่รองเท้า” “สิ่งมีชีวิตที่น่ารังเกียจ” และอื่น ๆ แต่เธอไม่รู้สึกย่อท้อที่จะค้นหาความจริงว่า “ใครฆ่าพี่ชายของเธอ” ส่วนแทโฮซอนมีความเจ็บปวรี สุขุม เธอสามารถปลอมตัวด้วยวิกผมและเครื่องแต่งกายเพื่ออำพรางตัวระหว่างที่เธอต้องสื่อสารกับเครือข่ายเหยื่อ ทำให้การดำเนินงานของกลุ่มเหยื่อสามารถเชื่อมโยงข่าวสารได้ง่ายโดยไม่เป็นที่สังเกต

อาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างอิกซานมีและแทโฮซอนถือเป็นความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ใจเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้กับเหยื่อ เพราะแม้ว่าแทโฮซอนจะแอบชอบจีซูซอนซึ่งเคยช่วยเหลือเธอไว้ แต่ในขณะเดียวกันเธอก็รับรู้ว่ามีจีซูซอนและอิกซานมีมีใจให้กัน เธอยอมตัดความรู้สึกส่วนตัวและช่วยเหลือให้การแก้แค้นเหยื่อได้ดำเนินต่อไปได้เพราะทั้งจีซูซอนและอิกซานมีมีส่วนสำคัญที่จะเรียกร้องความยุติธรรมให้เกิดขึ้นได้

ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคนนี้อาจสะท้อนได้ว่าการต่อสู้กับความอยุติธรรมในระบบที่ล้มเหลวต้องอาศัยการเสียสละส่วนตัวและการทำงานร่วมกันที่อยู่เหนือความขัดแย้งส่วนบุคคล ความบริสุทธิ์ใจและความมุ่งมั่นของตัวละครเหล่านี้จึงเป็นพลังสำคัญที่ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

4.2 อิก ซาน มีและจีซูซอนในฐานะผู้ช่วยชีวิต : มิตรภาพที่เกื้อกูล

“เวลาได้ยืนหมาโดนทั้งตามสถานที่ท่องเที่ยว ฉันจะนึกถึงตัวเอง”

ข้อความดังกล่าวเป็นคำพูดของอิกซานมีที่สะท้อนความโดดเดี่ยวและต่ำต้อยของตนเอง เพราะเธอและพี่ชายฝาแฝดถูกทิ้งไว้ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าในวันโกหก (April Fool's day) ซึ่งเป็นวันที่ตรงกับเทศกาลซากุระบานในเมืองของเธอ สำหรับเธอการถูกรอครบครวัทอดทิ้งในวันโกหกเป็นสิ่งที่ย้อนแย้งอยู่ในใจของเธอเพราะเธอต้องการให้การถูกทิ้งเป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริงแต่มั่นกลับเป็นความจริงที่อยู่ในความทรงจำมีอาจลืมได้

เทศกาลซากุระของประเทศเกาหลีใต้คือสัญลักษณ์ของความรัก ธรรมชาติแห่งความงามและชีวิต เป็นเทศกาลที่สำคัญสำหรับชาวเกาหลีที่เฉลิมฉลองในแต่ละปี ความรู้สึกโดดเดี่ยวจึงฝังอยู่ในใจของอิกซานมีเพราะในบรรยากาศของเทศกาลนี้ คนอื่น ๆ ได้เฉลิมฉลองกันแต่กลับเป็นวันที่เธอรับรู้เธอถูกรอครบครวัทอดทิ้ง ในแต่ละปีผู้คน

เฉลิมฉลองจึงเป็นสิ่งที่ย้ำเตือนความรู้สึกของเธอไม่อาจลืมได้ เห็นได้จากการที่เธอรู้รหัสพี่ชายฝาแฝดในวันที่พี่ชายเสียชีวิตเพราะทั้งสองคนถูกทิ้งในวันที่หนึ่งเดือนสี่ เธอจึงใช้ตัวเลข 0401 เพื่อเปิดมือถือพี่ชาย ด้วยเหตุดังกล่าวอนุমানได้ว่าตัวเลขนี้ผูกโยงกับชีวิตของพี่น้องฝาแฝดไว้ ว่าความโดดเด่นที่สองชีวิตต้องเผชิญคือความเป็นจริงไม่ใช่สิ่งโกหกต่างจากคนอื่น ๆ ที่ได้เฉลิมฉลองกันในวันโกหกและวันเทศกาลซากรู

ตัวละครอีกขานมีและจิซูฮอนมีความคล้ายคลึงกัน ทั้งสองโดดเด่น เพราะถึงแม้จิซูฮอนมีแม่ แต่แม่ป่วยหนักอยู่ที่โรงพยาบาล ตนเองต้องเผชิญกับโรคเหงือกในสมอง และยังต้องหาเงินรักษาแม่ที่นอนป่วยอยู่ที่สถานพักฟื้นคนชรา เขามีแมวที่คอยให้อาหาร 1 ตัว ชื่อว่า “lunch” อยู่ที่โรงเรียนและเป็นเหมือนเพื่อนของเขาเวลาที่มาโรงเรียน และวันที่เขาไม่มาแมวตัวนี้ก็ไม่มีอาหารกิน ความสัมพันธ์ระหว่างเขาและแมวทำให้เห็นว่าเขาไม่มีเพื่อนในโรงเรียน เว้นแต่มีเพียงแมวตัวเดียวที่เป็นเพื่อน และยังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยนในตัวของเขาที่พร้อมดูแลผู้อื่น แม้ตัวเองจะเผชิญกับความยากลำบาก

ตัวละครทั้งสองตัวมีความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยวอีกขานมีเป็นนักกีฬายิงปืนของโรงเรียน เธอต้องออกจากทีมของโรงเรียนกระดานหันและย้ายโรงเรียนเพื่อตามหาฆาตกรที่ฆ่าพี่ชาย ทั้งที่เธอคือความหวังของทีมยิงปืนของโรงเรียนและต้องยอมเสียโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำ ซึ่งผู้ที่จะสามารถสอบผ่านได้ต้องมีสมรรถนะด้านการเรียน หรือด้านกีฬาที่เป็นเลิศ ส่วนจิซูฮอนมีทักษะเรื่องการต่อมวยดีเยี่ยมแต่ไม่สามารถไปซ้อมเพื่อเป็นนักกีฬาตามคำขอของโค้ชเพราะเขาต้องหาเงินเพื่อรักษาแม่

ตัวละครทั้งสองเชื่อมโยงกันในฐานะผู้ช่วยชีวิตนับตั้งแต่เริ่มต้นเข้ามาในกรุงโซลเป็นครั้งแรก โดยในครั้งแรกอีกขานมีคือผู้ช่วยชีวิต เขาช่วยชีวิตจิซูฮอนให้พ้นจากอุบัติเหตุการถูกรถชน เธอจึงบอกว่าเธอคือ “ผู้ช่วย” ส่วน จิซูฮอน คือ “ชีวิต” แต่จุดเริ่มต้นของทั้งสองคน คำว่า “ชีวิต” คือการ “ดำรงอยู่” เท่านั้น แต่ความหมายของ “ชีวิต” เปลี่ยนไปเพราะ “ชีวิต” ของทั้งสองคน ไม่เพียงแค่การดำรงอยู่ แต่หมายถึงการดำรงอยู่อย่างมีคุณค่าและมีความหมายในฐานะมนุษย์ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างอีกขานมีกับจิซูฮอนก็นำมาซึ่งความเดือดร้อนของอีกขานมี เพราะเธอต้องถูกทุกจีฮยอนลูกสาวของนายตำรวจใหญ่คุกคามเพราะความหึงหวง

ตัวละครทั้งสองคือเหยื่อที่ถูกแสดงออกด้วยความรังเกียจในสังคมของคนที่มีฐานะ ทั้งสองคนเป็นนักเรียนเพียงไม่กี่คนในโรงเรียนที่ขี่มอเตอร์ไซด์ราคาถูก ทำให้การใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนจึงไม่มีเพื่อนคบค้าสมาคมประกอบกับการที่เขทั้งสองช่วยกันติดตามผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในคดีการตายของพัทวอนซ็อก ทำให้เขาได้รับรู้ว่าผู้คนในสังคมไม่มีใครให้เกียรติเขาในฐานะมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน อาทิ พ่อแม่บุญธรรมของพัทวอนซ็อก พวกเขาตอบคำถามเธอแบบเสียมิได้และขับไล่ไสส่งทั้งสองคนแบบไม่ไยดี อย่างไรก็ตามทั้งสองคนคือผู้ที่ขับเคลื่อนให้ความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ถูกซ่อนเร้นไว้ปรากฏขึ้นมาจนกระทั่งกลายเป็นสิ่งที่ถูกรับรู้ และทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตระหนักถึงปัญหาและนำมาสู่การแก้ไขเนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการฆาตกรรมพี่ชายของอีกขานมี

อีกขานมีคือตัวแทนของเหยื่อที่เรียกร้องความยุติธรรมแต่ไม่ได้รับการตอบสนอง กล่าวคือเธอพยายามเรียกร้องสิทธิให้พี่ชายของเธอ ดังปรากฏในฉากแรกของเรื่อง เธอตะโกนเรียกร้องขอความเป็นธรรมในสถานีตำรวจพร้อมทั้งน้ำตา แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดสนใจฟังเสียงของเธอเลยสักคนเดียว อาจกล่าวได้ว่าเสียงของเธอเป็นตัวแทนการเรียกร้องความยุติธรรมให้ทั้งกับเหยื่อที่ยังมีชีวิต คนกลุ่มนี้ยังสามารถพูดได้แต่ไม่มีสิทธิ์เรียกร้อง ส่วนเหยื่อที่เสียชีวิตไปแล้วคือไม่สามารถพูดได้ด้วยตนเองอีกแล้ว ความสะท้อนใจของฉากนี้คือแม้อีกขานมีจะตะโกนขอความเป็นธรรมให้กับพี่ชายด้วยเสียงดังแค่ไหนก็ตามแต่ทุกคนในสถานีตำรวจกลับมองเธอเฉย ๆ ไม่ตอบรับและขอให้หยุดการหาฆาตกร เพราะคดีของพี่ชายเธอได้ถูกรูปลงแล้วว่าพี่ชายเธอกระโดดตึกฆ่าตัวตาย

ส่วนจีซูฮอนได้รับการสรรเสริญว่าเป็น “ฮีโร่” เพราะสามารถล้างแค้นให้กับนักเรียนมินซอนฮาซึ่งถูกละเมิดทางเพศ และทำให้เขาจูงกยอกต้องออกจากโรงเรียน อันนำมาซึ่งความดีใจของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนที่ช่วยกันโห่ร้องไล่ด้วยความดีใจ และสรรเสริญวีรบุรุษที่ล้างแค้นได้สำเร็จ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าทุกคนในโรงเรียนหมดความอดทนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยอันธพาลรายนี้ เพราะไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาดูแลเลย

ตัวละครช็อกแฉอมและควอนเซจิน: นักเรียนกลุ่มเพศทางเลือกรับบทบาทในเครือข่ายความช่วยเหลือเหยื่อ

ช็อกแฉอมเป็นลูกนักธุรกิจใหญ่ของประเทศ เป็นรุ่นพี่ในโรงเรียนที่น้อง ๆ รักและเคารพ เพราะมีบุคลิกภาพภายนอกที่อบอุ่นและให้ความช่วยเหลือคนอื่น ๆ แต่เขากลายเป็นบุคคลที่ความจำเสื่อมจากเหตุการณ์ตกลูกจากอาคารสูงซึ่งเป็นอาคารสำนักงานของครอบครัวจนทำให้เสียความทรงจำเหตุการณ์ดังกล่าวควรจะเป็นข่าวใหญ่ แต่กลับเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีใครพูดถึงเลย จนทำให้ตัวเขาเองพยายามหาสาเหตุของความจำเสื่อมของเขาว่าแท้จริงมาจากเหตุใดกันแน่

ช็อกแฉอมมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลืออีกขานมีและจีซูฮอนทั้งในเรื่องการตามหาคนร้ายที่ทำร้ายอีกขานมี ตลอดจนให้การช่วยเหลือจีซูฮอนให้พ้นจากการลักพาตัวและทำร้ายร่างกายโดยกลุ่มนักเลงชาจุงกยอก เนื่องจากเขามีทั้งสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในโรงเรียนทำให้สามารถถูกปล่อยวงจรมองปิดในโรงเรียนได้ ในขณะที่เด็ก ๆ อื่นไม่สามารถทำได้และมีลูกน้องคอยช่วยเหลือ

ช็อกแฉอมเป็นตัวละครที่สะท้อนลักษณะทวิลักษณ์อย่างชัดเจน กล่าวคือการใช้เขาใช้เท้าซ้ายและมือซ้ายทุกครั้งในการก่อคดีฆาตกรรมทั้งที่เขาถนัดด้านขวา อันเนื่องจากเขามีวิญญาณของน้องชายซึ่งถนัดซ้ายอยู่ในร่าง ทำให้ภาพลักษณ์ที่ดีซึ่งปรากฏภายนอกของเขาขัดแย้งกับสิ่งที่อยู่ภายในร่างกาย เพราะวิญญาณของน้องชายที่เสียชีวิตไปแล้วยังอยู่ในร่างของเขาและคอยสั่งการต่าง ๆ ให้เขาทำในสิ่งที่จิตของน้องชายต้องการ จนทำให้ช็อกแฉอมกลายเป็นผู้กระทำการต่าง ๆ ลงไปโดยไม่รู้ตัว รวมทั้งการผลักพี่ชายของอีกขานมีตกลูกจากอาคารเรียนจนเสียชีวิต ด้วยภาพลักษณ์ของเขาคือรุ่นพี่ที่อบอุ่นและบทบาทของเขาในฐานะผู้ช่วยเหลือเครือข่ายเหยื่อทำให้ไม่มีใครคาดคิดว่าเขาคือคนที่ผลักพี่ภวอนช็อกตกลูกจากอาคารเรียนจนเสียชีวิต ด้วยเหตุผลดังกล่าวการวิเคราะห์หาสาเหตุการตกลูกมาจากอาคารเรียนจนเสียชีวิตของภวอนช็อกจึงเป็นสิ่งที่ซับซ้อนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ช็อกแฉอมยังเคยมีความสัมพันธ์กับภวอนช็อกผู้เสียชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีใครจะคาดคิดเช่นกัน เพราะขัดแย้งกับลักษณะภายนอกของเขา

ส่วนในกรณีของควอนแซจิน เขามีลักษณะภายนอกเหมือนหญิง มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ เขาเป็นคู่รักของพักวอนช็อก ตัวละครนี้ถูกบุลลีในเรื่องการเป็นนักเรียนกลุ่มเพศทางเลือกอย่างชัดเจน เนื่องจากบุคลิกภายนอก อีกทั้งเขาถูกลี้นมาในครอบครัวที่เป็นคู่รักชายรักชายตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเป็นที่รับรู้ในกลุ่มเพื่อน เขาจึงถูกล้อเลียนและถูกทำร้ายร่างกายจนกระทั่งต้องออกจากโรงเรียน อย่างไรก็ตามแม้ว่าบุคลิกของเขาจะเป็นผู้ชายอ่อนแอและขี้กลัว แต่เขากลับมีความกล้าหาญ และทำหน้าที่สำคัญในเครือข่ายนี้ด้วยการเปิดเผยความลับที่บิดมานานว่า “ใครคือผู้ฆ่าพักวอนช็อก” เขาแอบเปิดคลิปในหอประชุมที่มีนักเรียนนั่งฟังการบรรยายอยู่พร้อมกันทั้งโรงเรียน จึงเกิดแรงกระเพื่อมในโรงเรียน เหตุการณ์นี้กดดันฝ่ายสืบสวนให้ต้องพยายามหาคำตอบว่าอะไรคือสาเหตุของการเสียชีวิตของพักวอนช็อก และทำให้คดีนี้ถูกรื้อฟื้นเพื่อหาความจริงอีกครั้ง

จากความร่วมมือของเหยื่อที่ไม่ได้รับความยุติธรรมเนื่องจากระบบตำรวจขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถเป็นที่พึ่งให้กับประชาชน ทำให้เครือข่ายความช่วยเหลือระหว่างเหยื่อมีความเข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ ประกอบกับการทำงานอย่างมีระบบของเครือข่ายทำให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพและสามารถชิงไหวชิงพริบกับฆาตกรได้อย่างทันท่วงที

ชีร์สึกับภาพสะท้อนปัญหาสังคมและแนวทางการแก้ไข

ในชีร์สึชุดนี้ตัวละครต่าง ๆ ถูกนำเสนออย่างมีมิติทั้งด้านภูมิหลังของตัวละคร บุคลิกของตัวละครรวมทั้งพัฒนาการต่าง ๆ ของตัวละครตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้น จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง จากเหยื่อซึ่งไม่มีอำนาจรัฐอยู่ในมือกลับกลายมาเป็น “ฮีโร่” ผู้นำความยุติธรรมกลับคืนสู่สังคมแทนที่จะเป็นหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่วน “ผู้กระทำ” ได้รับความเรียนบางประการ และกลายเป็นผู้พ่ายแพ้ในเวทีการต่อสู้เพื่อความยุติธรรม

ชีร์สึชุดนี้ได้นำเสนอปัญหาที่ซับซ้อนทั้งในมิติของครอบครัว โรงเรียน สังคม องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและฝ่ายการเมือง อีกทั้งได้นำเสนอคำถามปลายเปิดเพื่อนำไปสู่การแก้ไขอย่างจริงจังในอนาคต ซึ่งในการแก้ไขปัญหานี้หน่วยงาน

ทุกภาคส่วนควรร่วมมืออย่างจริงจังแทนที่จะใช้วิธีการ "ซุกฝุ่นไว้ใต้พรม" ดังปรากฏเรื่องการใช้ความรุนแรงต่าง ๆ ในกรณีของโรงเรียนมัธยมปลายยงตัน"

ในมิติของครอบครัว พ่อแม่ควรอบรมเลี้ยงดูให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวของผู้มีอำนาจ ไม่ควรใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อเอื้อต่อการทำความผิดของบุตรหลาน ดังเช่นในครอบครัวของนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ การใช้อำนาจหน้าที่เข้าแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมเพื่อปกป้องครอบครัวในทางที่ผิด ทำให้ทั้งลูกชายและลูกสาวล้าคบบกับกลุ่มอันธพาลและก่อคดีอุกฉกรรจ์ โดยไปข่มขู่และทำร้ายบรรดาเหยื่อหรือเพื่อนที่พวกเขาไม่ชอบ นอกจากนี้ครอบครัวไม่ควรสร้างแรงกดดันเรื่องการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เห็นได้ว่าในซีรีส์ทุกครอบครัวทั้งฐานะร่ำรวยและยากจนต่างคาดหวังผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของลูก ๆ จนกลายเป็นแรงกดดันและทำให้ลูกแสดงออกมาทางพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

ในมิติของโรงเรียน บทบาทสำคัญของครูในโรงเรียนมัธยมปลายคือการผลักดันให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาอื่น ๆ ทั้งที่เป็นปัญหาสำคัญ และส่งผลต่อความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียน การที่ครูให้ความสำคัญกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากเกินไปทำให้ครูไม่ยอมสะสางคดีการทำร้ายกันในโรงเรียน เพราะจะกลายเป็นสถิติของโรงเรียนจนส่งผลต่อการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของนักเรียนในโรงเรียนยงตัน

ในมิติของสังคม ซีรีส์ชุดนี้สะท้อนว่าแรงกดดันทางสังคมที่มีต่อกลุ่มเพศทางเลือกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดความรุนแรงในโรงเรียนมากที่สุด ทำให้นักเรียนในกลุ่มนี้ยอมถูกรังแกเพื่อปิดบังความลับของตนเอง ดังที่เว็บไซต์ของ Human Rights Watch (2021, pp. 34-40) ได้กล่าวถึงปัญหานี้ว่าเด็กนักเรียนกลุ่ม LGBTQ+ ในประเทศเกาหลีใต้ถูกรังแกรุนแรง ทั้งจากคนในครอบครัวและเพื่อนที่โรงเรียนซึ่งส่งผลต่อการเรียนและชีวิตประจำวันของเด็กกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก โดยที่ยังไม่มีกฎหมายมารับรองคุ้มครองสิทธิของคนกลุ่มนี้อย่างจริงจัง องค์กรต่าง ๆ ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรตำรวจซึ่งต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม กลับกลายเป็นองค์กรที่ประชาชนในสังคมเสื่อมศรัทธาดังปรากฏในกรณีการเสียชีวิตของพักวอนซ็อกซึ่งตำรวจด่วนสรุปว่าเป็นคดีการฆ่าตัวตาย อย่างไรก็ตามแม้ว่าเด็กจะตัดสินใจฆ่าตัวตายเอง ทางโรงเรียนและตำรวจควร

บูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงและการป้องกันไม่ให้เหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำอีกแทนการนิ่งเฉย และปล่อยผ่านไปเสมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

นอกจากนี้ฝ่ายการเมืองมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้วยการผลักดันกฎหมายแต่กลับเพิกเฉย จะพบว่าปัญหาที่ตัวละครเหยื่อต้องถูกกระทำการละเมิดซ้ำซากและครอบครัวของเหยื่อต้องทนทุกข์ทรมานที่ไม่สามารถเอาผิดผู้กระทำผิดได้เพราะเป็นเยาวชนอายุไม่เกิน 14 ปี จึงไม่ได้รับโทษตามความผิดที่กระทำ ปัญหานี้ถูกวิจารณ์จากประชาชน สื่อมวลชนและนักวิชาการจำนวนมาก อาทิ บทความ “Lowering the age of criminal responsibility” ซึ่งถูกเผยแพร่ในเว็บไซต์ทางการของมหาวิทยาลัย Yonsei University ได้นำเสนอว่าจำนวนฆาตกรเด็กในเกาหลีใต้มีสถิติสูงขึ้น จากปี ค.ศ.2008 คิดเป็น 2.23 ถึงปี ค.ศ.2020 คิดเป็น 5.31 แต่ฆาตกรเด็กเหล่านี้ไม่ได้ถูกตัดสินลงโทษเพราะเด็กมีอายุต่ำกว่า 14 ทำให้เด็กเหล่านี้ไม่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำ สังคมส่วนใหญ่จึงวิตกกังวลว่าควรมีการเปลี่ยนกฎหมายหรือไม่เพราะกฎหมายเดิมซึ่งให้เยาวชนที่อายุไม่เกิน 14 ที่ก่อคดีถือเป็นเยาวชนไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเหมือนผู้ใหญ่เป็นกฎหมายเก่าแก่ตั้งแต่ ค.ศ.1958 ในบทความนี้ได้นำเสนอความเห็นของประชาชนเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้จำนวนมาก (Kim, 2022)

คำพูดของตำรวจสืบสวนหญิงที่ว่า“ถ้าทุกคนโกหกมันคงกลายเป็นความจริง”ที่ได้กล่าวไว้ในตอนท้ายเรื่องอาจเป็นสิ่งที่สะท้อนให้สังคมตั้งคำถามว่าสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงคืออะไร และการแก้ปัญหาคือการกระทำความรุนแรงในโรงเรียนอาจจะไม่เกิดขึ้นได้หากทุกคนไม่พูดความจริง แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวคือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมกันในการสะท้อนปัญหาและร่วมกันแก้ไขอย่างจริงจัง เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญของชาติ

5. บทสรุป

ในซีรีส์ชุดนี้พัฒนาการของตัวละครมีความหลากหลายทำให้สะท้อนปัญหาของสังคมได้อย่างน่าสนใจ ความร่วมมือกันระหว่าง "เหยื่อ" ทำให้สามารถเปิดเผยกลไกของ

ผู้กระทำซึ่งมีความซับซ้อน เนื่องจากปฏิบัติการของผู้กระทำอยู่ภายใต้การคำจุนของ กระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างตัวละครนักเรียนกลุ่มเพศทางเลือก ให้มีลักษณะซับซ้อนและเป็นตัวละครสำคัญที่เปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขให้ผู้ชมรับทราบว่า “ใครคือผู้ฆ่าพวกอนช็อก” ทำให้ปัญหาดังกล่าวถูกนำเสนอว่าเป็นปัญหาที่ซับซ้อนที่สุดในสังคม ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถือเป็นภัยร้ายแรงในสังคม แต่อย่างไรก็ตามซีรีส์ ได้นำเสนอภาพของตำรวจสืบสวนหญิงที่พยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาเพื่อความยุติธรรม ซึ่งสะท้อนว่าสังคมยังคงมีแสงสว่าง เพราะยังมีคนที่ทุ่มเทกับการทำหน้าที่เพื่อหาทางออกให้กับสังคม

รายการอ้างอิง

- เจิมสิริ เหลืองสุภภรณ์. (2022). *ทีมนักแสดง Revenge of Others เล่าเบื้องหลังซีรีส์ ล้างแค้นในโรงเรียน และใครกันคือคนร้ายคดีฆ่าตัวตายปริศนา*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2567 จาก <https://thestandard.co/revenge-of-others-press/>
- Human Rights Watch. (2021). *“I Thought of Myself as Defective”: Neglecting the rights of LGBT youth in South Korean schools*. Human Rights Watch. Retrieved 11 November 2024, from https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2021/09/southkorea0921_web.pdf
- Kim, Sang-Yun. (2022). *Lowling the age of Criminal responsibility*. Retrieved 11 November 2024, from <https://annals.yonsei.ac.kr/news/articleView.html?idxno=10825>
- Ko, Dong-Hwan. (2023). *Why is school bullying worsening in Korea despite prevention steps?*. Retrieved 11 November 2024, from <https://www.koreatimes.co.kr/southkorea/law-crime/20230307/why-is-school-bullying-worsening-in-korea-despite-prevention-steps>
- O'Sullivan, T. (1994). *Key Concepts in Communication and Cultural Studies*. Routledge.

- Rashid, R. (2023). "*We torment others': the dark side of South Korean school life*". Retrieved 11 November 2024, from <https://www.theguardian.com/world/2023/jun/07/we-torment-others-the-dark-side-of-south-korean-school-life-bullying-school-violence>
- Yonhap. (2023). *Newly appointed police investigation chief offers to resign over son's bullying controversy*. Retrieved 11 November 2024, from <https://www.koreaherald.com/article/3070448>

Received: November 12, 2024

Revised: March 5, 2025

Accepted: December 12, 2025